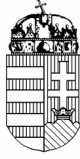

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság
2.P.XXIII.20.452/2021/17/I.

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

a kapcsolatot elektronikus úton tartó

Dr. Némethi Gábor János ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/B/7/2.) által képviselt

felperesnek

a kapcsolatot elektronikus úton tartó

kamarai jogtanácsos által képviselt

Magyar Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1138 Budapest, Tomori u. 34.) **alperes** ellen

végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta a következő

Í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az állam által előlegezett 448.125 Ft (négy száznegyvennyolcezer-egyszázhuszonöt) forint kereseti eljárási illetéket az állam viseli.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 Ft (egyszázézer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszékhez címezve a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróságnál kell elektronikus úton vagy a nem elektronikus kapcsolat tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

A bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti; erre a fellebbezés kézbesítésekor figyelmeztetni kell.

I n d o k o l á s

[1] Az ítélet alapjául szolgáló tényállás.

[2] Felperes és **kamarai jogtanácsos**, mint adósok, valamint CIB Bank Zrt. kölcsönszerződést kötöttek, és az Adósok Dr. Hoffmann Vladimír közjegyző előtt **2007.** számú közjegyzői okiratba

foglalt kötelezettségvállalást tettek 2007. április 2. napján. A közjegyzői okirat első oldala tartalmazza, hogy a közjegyzői okirat alapján akkor van helye bírósági végrehajtásnak, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés bírósági végrehajtási útra tartozik, és a követelés teljesítési határideje letelt, továbbá az okirat tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és kötelezett nevét, a kötelezettség tárgyát, mennyiségét és jogcímét, a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltétel vagy időpont bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az szükséges, hogy ezt közokirat tanúsítsa.

- [3] Dr. Bókai Judit Közjegyző [REDACTED] 2011. számú közjegyzői okiratba foglalta a kölcsönadó és zálogjogosult képviselőinek felmondó nyilatkozatát. A felmondás a közjegyzői tanúsítvány szerint 2011. július 8. napján hatályosult.
- [4] A felmondást követően felperes önként 2011-ben (07.11.; 08.10.; 09.27.), 2012-ben (05.05.), 2013-ban (01.09.; 03.29.; 06.18.; 07.26.; 10.03.; 11.11.) és 2014-ben (02.05.; 03.10.; 04.10.; 06.10.; 08.05.; 11.17.) teljesített befizetéseket. Az alperesi jogelőd 2015. július 20. napján, 2016. július 9. napján a felperest a tartozás megfizetésére felhívta, és tájékoztatást adott a hiteltartozás rendezésnek megoldási lehetőségeiről is. Az alperes 2017.05.15. napján kelt és a felperes által 2017.05.22. napján átvett felszólító levelével a felperest a tartozás megfizetésére hívta fel.
- [5] Az alperes jogelődje felperessel a 2014. évi XL. tv. alapján elszámolt, a törvényi elszámolást felperes megkapta.
- [6] Dr. Hoffmann Vladimir közjegyző [REDACTED] 2019/2. számú és 2019. augusztus 21. napján kelt végzésében megállapítja, hogy a közjegyzői okiratból fakadó követelés jogutódja az Magyar Követeléskezelő Zrt. A közjegyző [REDACTED] 2019. számon kiállította a végrehajtási záradékot 2019. december 16. napján. A közjegyzőhöz a kérelem 2019. június 18. napján érkezett.
- [7] A végrehajtás Dr. Andris Ildikó Végrehajtói Irodája előtt [REDACTED] 2020. számon van folyamatban.
- [8] Felperes kezdeményezte a Vht. 41. § (1) bekezdése szerinti eljárást a Pp. 529. §-a szerint, amely eredménytelen volt, az alperes a követelés elévülését nemperes eljárásban nem ismerte el.
- [9] Felperes keresete.
- [10] Felperes dr. Andris Ildikó végrehajtó előtt [REDACTED] 2020. szám alatt folyamatban lévő végrehajtás megszüntetését kérte, perköltséggént az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a csatolt költségjegyzék alapján.
- [11] Felperes érvényesíteni kívánt jogát az 1959. évi IV. tv. (továbbiakban r. Ptk.) 324. § (1) bekezdésére alapította, azzal, hogy a követelések öt év alatt elévülnek. Hivatkozott arra, hogy a rPtk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált, és a rPtk. 327. § (3) bekezdése szerint, ha az elévülést megszakító eljárás

során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. A záradékolható közjegyzői okirat esetében a felmondással a követelés végrehajthatóvá vált. A kölcsönszerződésekből fakadó követelés elévülésével a jelzálogjogra való jogosultsága is megszűnt alperesnek. A közjegyzői felmondás kézbesítésével és az abban foglalt teljesítési határidő lejártával a követelések elévülése 2011. július 9. napján megkezdődött. Az elévülés 2016. december 31. napján bekövetkezett.

- [12] Hivatkozott arra, hogy a Ptk. az elévülés nyugvása körében a klasszikus nyugvás fogalmát nem ismeri, a nyugvás időtartamával automatikusan az elévülési határidő nem hosszabbodik meg. Az elévülés nyugvásának az a hatása, hogy amennyiben a nyugvás lejártának időpontjában - az elévülési idő hosszától függően - három hónap vagy egy évnél rövidebb idő van vissza, vagy az elévülési határidő már eltelt, akkor még rendelkezésre álló három hónapos, illetve egyéves jogvesztő határidőn belül a követelés érvényesíthető, azonban az elévülési határidő a nyugvás időtartamával automatikusan nem hosszabbodik meg. Ha tehát a nyugvás végén az eredeti határidő nem telt el, illetve abból három hónapnál, vagy egy évnél hosszabb idő van hátra, a nyugvás időtartama figyelmen kívül marad. A felperes álláspontja szerint megállapítható, hogy a törvényi nyugvás végén, 2015. december 31. napján nem volt több idő hátra az elévülésből (2016. július 9. napjáig), ezért az elévülés egy év időtartammal 2015. december 31. napjától meghosszabbodott, ezért az elévülés napja 2016. december 31.
- [13] A rPtk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Ebből fakadóan az öt éves elévülés a felmondásban szereplő 15 napos teljesítési határidőt követő napon kezdődik, tehát a kézbesítési nap 2011. július 8. és az ezt követő napon 2011. július 9. napján az elévülés megkezdődött.
- [14] Hivatkozott arra, hogy a r.Ptk. 327. § (3) bekezdése szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. A záradékolható közjegyzői okirat esetében a felmondás kézbesítésével és ennek közjegyzői tanúsításával a követelés végrehajthatóvá vált. A végrehajtási jog esetében – vagyis, ha a bírósági eljárás során végrehajtható határozat született - a (3) bekezdés kimondja, hogy azt csak végrehajtási cselekmény szakítja meg, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 57. § (4) bekezdése ezt annyiban pontosítja, hogy a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja.
- [15] Előadta, hogy 2011. július 9. napján végrehajthatóvá vált a követelés és az ezt követő öt év alatt végrehajtási cselekmény nem történt. Ennek értelmezését magyarázza a BH+2014.8.347 számon közzétett Kúriai precedensképes ítélete: "A záradékolható okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért ez esetben a követelésnek - és ezzel együtt végrehajtási jogának - a teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülését a Ptk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg [1959. évi IV. tv. 327. § (3) bekezdés". Az ítélet indokolásából kiemelte, hogy "A Kúria a Pfv.I.20.184/2013/9. számú határozatában kifejtette: záradékolható okirat esetén a "végrehajtható határozat" (és az ezzel egy tekintet alá eső végrehajtható okirat) alatt magát a záradékolható közokiratot kell érteni (nem a záradékot), a Ptk. 327. § (3) bekezdése pedig

attól kezdve irányadó, amint a záradék kiállítása lehetővé válik, amely általában a teljesítési határidő leteltét követő nap.

- [16] Mindennek az a magyarázata, hogy a záradékolható okiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozat (tehát az, hogy az adós a kölcsön visszafizetésére kötelezettséget vállalt, mint az adott esetben is) az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért ez esetben a követelésnek - és ezzel együtt végrehajtási jogának - a teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülését a Ptk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [17] Ezzel összefüggésben arra mutatott rá a Kúria, hogy a magyar jogrendszerben főszabályként bírósági végrehajtás olyan követelések esetén vehető igénybe, amelyeket a bíróság jogvita keretében elbírált. Kivételesen azonban lehetőség nyílik "azonnali" végrehajtásra, amely azt jelenti, hogy egyes okiratok (valamint egyes, nem a bíróság által meghozott határozatok) anélkül végrehajthatóvá válnak, hogy az azokba foglalt követeléseket a bíróság előzetesen vizsgálta volna. Azonnali végrehajtás esetén a bíróság (és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 2010. június 1. napjától hatályos szabályozása szerint a közjegyző) végrehajtási záradékkal láthatja el a követelést tartalmazó okiratot vagy határozatot, amennyiben fennállnak a záradékolás jogszabályba foglalt feltételei. A záradékolás lehetősége az okiratba foglalt teljesítési határidő leteltével nyílik meg. A Vht. 23/C § feltételeinek megfelelő közjegyzői okirat kérelemre záradékolható, azaz a teljesítési határidő leteltével a közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetővé vált, másként fogalmazva a tartozáselismerést tartalmazó közokiratba foglalt követelés az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csak esedékes, hanem végrehajtható is lett. Az adott esetben az erre történő figyelmeztetést maga az okirat tartalmazza, a figyelmeztetés címzettje elsősorban a felperes, de éppúgy irányadó az alperesre is.
- [18] Mindezekből az is következik, hogy a végrehajtás elévülésének kezdeteként egyetlen időpont: az okiratba foglalt teljesítési határidő eltelté jöhet számításba, mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a Ptk. 327. § (3) bekezdése az irányadó.
- [19] Az adott ügyben az alperes végrehajtás alá vont követelése a közokiratba foglalt határidő leteltével vált esedékessé, és egyben végrehajthatóvá is. Tekintettel arra, hogy a végrehajtási jog elévülése akkor kezdődött, amikor a követelés végrehajtási úton való érvényre juttatásának valamennyi feltétele bekövetkezett, a végrehajtási jog elévülése a követelés teljesítési határidejének leteltét követő napon megkezdődött, és mivel a végrehajtási jog elévülését nem szakították meg végrehajtási cselekmények, öt év elteltével a végrehajtási jog elévülése bekövetkezett.
- [20] Az alperes az első végrehajtási cselekményt: a végrehajtás elrendelése iránti kérelmét 2019. június 18. napján nyújtotta be, azonban ekkorra a végrehajtási jog már elévült." Másik egyedi jogesetben a Kúria hasonló álláspontot foglalt el: "BH 2014.5.151 A végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, egyszersmind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen

követelések esetében a végrehajtási jog elvülése - az egyéb feltételek fennállása esetén - a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik. Ettől az időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért az elvülésének megszakítására a Ptk. 327. §-ának (3) bekezdése az irányadó. Ha mód van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elvülés megszakítását eredményezheti [Ptk. 327. § (3) bekezdés; 1994. évi LIII. tv. 13. § (1) és (5) bekezdés]."

- [21] A felperes hivatkozott továbbá a BH 2017.6.183, Kúria Pfv.I.21.637/2016. szám alatti határozatára: „A követelések (igények és jogok) elvülését meghatározó határidők nem eljárásjogi jellegűek, hanem a követelések érvényesítésének anyagi jogi korlátozásai. Ha az elvülést megszakító perben a bíróság jogerős határozatot hozott, a követelés elvülése a jogerős határozat meghozatalától kezdődik újra; a végrehajthatóságtól kezdődően az elvülést csak végrehajtási cselekmény, ezek sorában elsőként a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem szakítja meg, feltéve hogy a kérelem az elvülés bekövetkezése előtt beérkezik az elsőfokú bírósághoz [1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 327. § (2) bekezdés, 1952. évi III. tv. (Pp.) 217. § (6) bekezdés, 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 13. § (1) bekezdés, 57. § (1) és (4) bekezdés]. A Kúria BH2017.6.183. számon közzétett ítéletének 19. pontja alapján arra a következtetésre jutott, hogy az általános elvülést megszakító jogi tényekhez képest a r. Ptk. 327. § (3) bekezdése speciális szabály, amely felülírja a r. Ptk. 327. § (1) bekezdésében szereplő elvülést megszakító jogi tényeket. Vagyis, ha az elvülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elvülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [22] A Kúria ítéletének 19. pontja szerint „A végrehajtási jog elvülésének megszakításáról a régi Ptk. külön rendelkezik [327. § (3) bekezdés], kimondva, hogy ha az elvülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elvülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. Ha tehát a perindítás szakította meg az elvülést és a perben a bíróság jogerős határozatot hozott, az annak meghozatalától számított elvülési időt nem szakítja meg az írásbeli felszólítás vagy a követelésnek megállapodással történő módosítása, hanem csak - legelső végrehajtási cselekményként - a végrehajtási eljárás kezdeményezése, a végrehajtási eljárás megindulását követően pedig a végrehajtás folytatását előmozdító intézkedés vagy egyéb cselekmény.”
- [23] Az idézett részben a konkrét perbeli tényállásból adódóan a Kúria csak az írásbeli felszólítást vagy a követelésnek megállapodással történő módosítását emeli ki, de ez vonatkoztatható a többi „általános” elvülést megszakító jogi tényre is, úgy, mint a tartozás elismerésére, perindításra és az engedményezésre is. Alperes végrehajtási záradék kiállítását nem kezdeményezte az elvülés időpontjáig, így nem volt a felmondást követően az elvülési időt megszakító cselekmény.
- [24] A felperes előadta, hogy az F/2 és F/3 alatti okiratok alkalmasak arra, hogy a követelésre végrehajtási záradékot állítson ki a közjegyző az 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 23. § (1)-(2) bekezdés alapján, mint ahogy azt 2019-ben meg is tette, az F/2-3 okiratokkal már 2011. július 9. napján megvalósult a követelés végrehajthatósága. Az első végrehajtási cselekmény a

végrehajtási záradék kezdeményezése, illetve kiállítása, amely már elévülési időn túl történt meg.

- [25] Az alperes védekezése.
- [26] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és a felperes perköltségben marasztalását a csatolt költségjegyzék szerinti mértékben.
- [27] Az alperes előadta, hogy a felperes által hivatkozott BH 2014.8.347. számú döntésben és a felperes által is hivatkozott BH 2014.5.151. számú döntés (Kúria Pfv. I. 20.184/2013.) alapján a Kúria az alábbi jogi álláspontját tartotta fenn: „Ha mód van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti [Ptk. 327. § (3) bekezdés; 1994. évi LIII. tv. 13. § (1) és (5) bekezdés].”
- [28] Az alperes álláspontja szerint a Kúria jogi álláspontjának felülvizsgálata indokolt, mert a kúriai érvelés gerincét képező régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglalt tényállási elemek nem teljesülnek, a Kúria értelmezése sérti az Alaptörvény 28. cikkét, anyagi jogi és eljárásjogi anomáliákat vet fel.
- [29] A Kúria az érvelését a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglaltokból vezeti le. A Kúria álláspontja azonban figyelmen kívül hagyja, hogy a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése nem egyszerűen a végrehajtható határozat meghozatalához köti azt a joghatást, hogy az elévülést csak végrehajtási cselekmény szakítja meg, hanem azt kívánja meg, hogy a végrehajtható határozat meghozatala az elévülést megszakító eljárás során, és annak eredményeként szülessen meg. A régi Ptk. 327. § (3) bekezdése szerinti „az elévülést megszakító eljárás” kitétel ugyanis azt feltételezi, hogy az elévülés megkezdődött, hiszen csak folyamatban lévő elévülést lehet megszakítani. Az elévülés pedig az esedékességgel veszi kezdetét (rég Ptk. 327. § (1) bekezdése).
- [30] A Kúria a végrehajtható határozat meghozatala alatt a záradékolni kért közokirat végrehajthatóvá válását érti, mely a követelés esedékessé tételét (válását) jelenti. Ha tehát a tipikus esetet alapul véve a jogosult felmondja a szerződést, mely eredményeként esedékessé válik a követelés, akkor a végrehajthatóságot eredményező felmondás nem lehet az elévülést megszakító cselekmény.
- [31] Nehezen értelmezhető továbbá a Kúria érvelése a tekintetben is, hogy a záradékolni kért határozat, felszólítás, magán- vagy közokirat végrehajthatóvá válását jelentő követelés esedékessé válását a felmondáson túl, meghatározott idő leteltéhez, a feltétel bekövetkezéséhez, illetőleg a teljesítési határidő elteltéhez köti. Ez esetben a probléma abban áll, hogy a határozathozatal aktív magatartást feltételez, ehhez képest az időmúlás nehezen feleltethető meg aktív cselekménynek. Ezen a ponton természetesen lehet hivatkozni arra, hogy irreleváns, hogy a jogalkotó kifejezetten határozathozatalról rendelkezett a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében, azonban a felvetésnek annyiban jelentőséget kell tulajdonítani, hogy a

Kúria érvelése alapján sem lehet egységesen kezelni valamennyi záradékolható okiratba foglalt követelést az elévülés szempontjából.

- [32] E körben további kérdésként felvethető, hogy miként értelmezendő a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja, mely szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását kérheti az adós, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [33] Az első megközelítés szerint a végrehajtási jog elévülése a végrehajtani kívánt követelés elévülését is magában foglalja. A Vht. 57. §-a szerint ugyanis a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el. Ezzel szemben a polgári perrendtartási szabályokból, az elévülés és a végrehajtás alapvető rendelkezéseiből levezethető, amely szerint a követelés elévülése és a végrehajtási jog elévülése nem azonos jogintézmény; ebből következően a kereset elválaszthatatlan részét képező jogállításhoz kötöttség folytán – tekintettel arra, hogy a Pp. 342. § (3) bekezdése alapján a törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított – nem szüntethető meg a végrehajtás abból az okból, hogy a végrehajtási jog elévült, ha a felperes a keresetében a végrehajtás megszüntetését a követelés elévülésére alapította.
- [34] A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009 (XII.14.) IRM rendelet 4. § (2) bekezdése szerint egy jogszabályban és a végrehajtására kiadott jogszabályokban azonos szabályozási tárgyra vonatkozó különböző megfogalmazások csak akkor alkalmazhatóak, ha azok eltérő tartalmat fejeznek ki. Ezért arra lehet következtetni, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdésében megkülönböztetett követelés elévülése és a végrehajtási jog elévülése nem azonos tartalommal bírnak.
- [35] Ha a két jogintézmény (követelés elévülése és a végrehajtási jog elévülése) eltér egymástól, akkor a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirat esetében is megkülönböztethető a követelés elévülése és a végrehajtási jog elévülése. Ebben az esetben viszont alkalmazni kell a régi Ptk. 327. §-ban foglalt valamennyi rendelkezését és az (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakat egymásra tekintettel kell értelmezni. Ellenkező esetben alappal juthatunk arra a következtetésre, hogy önmagában a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazása egységesen mind a követelés, mind a végrehajtási jog elévülésére önkényes.
- [36] Előadta, hogy a régi Ptk. 327. §-a logikusan építi fel az elévülési időt megszakító jogi tények szabályrendszerét. Az (1) bekezdés felsorolja ezeket a tényeket, ideértve a követelés bírósági úton való érvényesítését. A bírósági igényérvényesítés miatt van szükség a további két bekezdésben foglaltakra: ha ugyanis a bírósági igényérvényesítés során nem születik végrehajtható határozat, akkor a (2) bekezdés az irányadó, ha végrehajtható határozat születik a bírósági igényérvényesítés eredményeként, akkor pedig a (3) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.
- [37] Hangsúlyozta továbbá, hogy a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése eljárásról és határozathozatalról rendelkezik, mely a régi Ptk. 327. § bekezdéseit egymással összefüggéseiben értelmező megközelítés alapján egyértelműen a követelés bírósági úton való érvényesítése iránti bírósági eljárásra, valamint az annak eredményeként hozott határozatra utal és nem arra, hogy a

szereződő felek valamelyike a közjegyzői okiratba foglalt követelést felmondva végrehajthatóvá teszi a közjegyzői okiratot. Röviden, hiányzik a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében előírt eljárás, mint tényállási elem és nyilvánvaló, hogy határozatot nem a szerződő felek, hanem a jogvitájuk elbírálására rendelt bíróságok (más fórum) hoznak.

- [38] Megkérdőjelezi a Kúria okfejtését az a jogirodalmi érvelés is, miszerint „az elévülést megszakító eljárás során” hozott határozat fogalma alatt a közvetlenül végrehajtható (közjegyzői) okiratok azért nem (illetve nehezen) értelmezhetők, mert a magyar jog az 1874. évi XXXV. törvénycikk (a királyi közjegyzőkről) hatályba lépése óta ismerte a közvetlenül végrehajtható közjegyzői okirat intézményét. Jogalkotói következetességet feltételezve alappal csak arra a következtetésre juthatunk, hogy a jogalkotó a régi Ptk. 327. § (3) bekezdés szerinti „végrehajtható határozat” fogalom használatával egy a közvetlenül végrehajtható közjegyzői okirattól eltérő fogalmat értett.
- [39] A Kúria BH2014. 151. számon közzétett határozata szerint: „... Mindebből az is következik, hogy a végrehajtás elévülésének kezdeteként egyetlen időpont: az okiratba foglalt teljesítési határidő eltelte jöhet számításba, mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a Ptk. 327. § (3) bekezdése az irányadó.
- [40] Alperes álláspontja szerint téves a Kúria állítása a tekintetben, hogy a záradékoltatásra alkalmas közjegyzői okiratba foglalt követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető. Maga a Vht. 23/C. §-ában foglalt jogintézmény cáfolja ezt az érvelést: ahhoz ugyanis, hogy közvetlenül kikényszeríthető legyen a követelés, be kell iktatni az okiratot szerkesztő közjegyzőt.
- [41] A Kúria értelmezése sérti az Alaptörvény 28. cikkét. A Kúria BH2014. 151. számon közzétett határozata szerint: „Ha mód van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezi.” Álláspontja szerint önmagában helytálló a Kúria megállapítása a tekintetben, hogy ha mód van végrehajtási kényszer alkalmazására, akkor csak végrehajtási cselekmény szakítja meg az elévülést. Ez a megállapítás azonban csak akkor helytálló, ha elismerjük, hogy végrehajtási kényszerről csak a végrehajtás elrendelése után beszélhetünk. Ezt támasztja alá a Vht. 5. §-a végrehajtási kényszer alkalmazása alcím alatt. A hivatkozott § bekezdései alapján nem igényel hosszas magyarázatot, hogy önmagában a közjegyzői okiratba foglalt szerződésből eredő követelés lejáratára hivatkozással a követelés kötelezettjével szemben a Vht. 5. § (2)-(3) bekezdésében foglaltak szerinti korlátozások jogszerűen nem alkalmazhatók. A lejárt és önként nem teljesített követelés és a jogszerűen alkalmazható Vht. 5. §-a szerinti korlátozások között a kapcsolatot a záradékolt közokirat teremti meg. Vagyis csak a záradékoltatás (analógiával végrehajtási lap kiállítása) után van helye bármilyen kényszercselekmény jogszerű alkalmazásának. Ebből pedig az következik, hogy a Kúria fenti megállapítása megalapozatlan.
- [42] A Kúria a fentiekben előírja az elévülés megszakítása szempontjából célravezető jogérvényesítési lépést, vagyis célszerűségi szempontokat értékel az elévülés megszakításával kapcsolatban. Az Alaptörvény 28. cikke folytán nem vitás, hogy a bíróság a jogszabály

értelmezésekor annak célját köteles megállapítani. Álláspontja szerint azonban a Kúria jogértelmezése sérti az Alaptörvény felhívott cikkében előírt szempontokat.

- [43] A Kúria az adós érdekét védi amikor kifejti, hogy nem tartható bizonytalanságban az adós a követelés érvényesítésének határidejével, a követelés esedékessé válásától számított öt éven belül a záradék kibocsátása iránti kérelmet elő kell terjesztenie a jogosultnak a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontjára alapított per elkerülése végett.
- [44] A Kúria értelmezése folytán a Ptk. 327. § (1) bekezdésében előírt esetek (pl.: adós és a jogosult közötti egyezség, vagy az adós önkéntes teljesítése) nem eredményezik az elévülés megszakítását, hiszen ezek nem minősülnek végrehajtási cselekménynek. Ha az adós hajlandó is lenne önként teljesíteni, a jogosult az elévülési idő lejárta előtt akkor is a végrehajtás elrendelésének kezdeményezésére kényszerül növelve a kötelezett terheit a végrehajtás költségeivel. Nem tisztán jogi szempont, de a gyakorlat alapján megállapítható, hogy a kötelezett fizetési hajlandóságát a végrehajtás elkerülése erőteljesen fokozza, melyet a Kúria jogértelmezése jelentősen megtör.
- [45] A Kúria fenti jogértelmezése egyben azt is eredményezi, hogy csak végrehajtási záradék útján érvényesítheti a követelését a jogosult a BH-ban kifejtett esetekben. Ha peres vagy fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezne, akkor az sem szakítaná meg az elévülést, mert a perindítás nem végrehajtási cselekmény. E körben fontos felhívni a figyelmet arra, hogy a jogosult nem köteles a Vht.-ban megjelölt okiratok záradékkal való ellátását kérni, ilyen jogszabályi kötelezettsége nincs, ehelyett igénye érvényesítése végett keresetlevelet nyújthat be vagy fizetési meghagyás kibocsátását kérheti, ettől a jogától a Kúria jogértelmezése megfosztja a jogosultat.
- [46] Az alperes felvetette, hogy a fentiek alapján lehet-e alappal arra a következtetésre jutni, hogy ugyanannak a követelésnek az érvényesítése az elévülés megszakítása szempontjából attól függ, hogy a kötelmet keletkeztető jognyilatkozatot magánokiratba vagy közjegyzői okiratba foglalták? Előbbi esetben alkalmazhatóak a Ptk. 327. § (1) bekezdésében foglaltak, utóbbi esetben csak végrehajtási cselekmény szakítja meg az elévülést?
- [47] Az érvényesítendő követelést az anyagi jogi jogszabályok határozzák meg. A követelésnek az elévülése attól független, hogy a kötelmet keletkeztető jognyilatkozatot milyen fajtájú okiratba foglalták. A jogosultat önmagában amiatt nem érheti hátrány, ha a követelését közjegyzői okiratba foglaltatja, de a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása helyett a követelését polgári peres úton kívánja érvényesíteni.
- [48] Egy ilyen peres eljárásban a keresetlevél visszautasításának (permegszüntetésnek) nem lenne helye a hatályos eljárásjogi jogszabályok alapján, vagyis a bíróságnak a keresetről érdemben kellene döntenie. A felperes által előadottakkal szemben a jogviszony felmondását követően a követelés elévülése 2011., 2012., 2013. 2014. és 2017. évben is több alkalommal megszakadt.
- [49] Előadta, hogy felperes a jogviszony felmondását követően a mellékelt 2014. évi XL. törvény szerinti elszámoló levél és az elszámolás teljes körű levezetése alapján 2011. (07.11.; 08.10.; 09.27.), 2012. (05.05.), 2013. (01.09.; 03.29.; 06.18.; 07.26.; 10.03.; 11.11.) és 2014. (02.05.;

03.10.; 04.10.; 06.10.; 08.05.;11.17.) években rendszeresen teljesített befizetéseket az alperesi jogelőd CIB Bank Zrt. irányába, mely befizetések a követelés elévülését öt éven belül megszakították.

- [50] A felperes a 2014. évi XXXVIII. törvény hatályba lépését, azaz 2014.07.18. napát közvetlenül megelőzően is 2014.06.10. napján is teljesített befizetést, mely befizetéssel az elévülési megszakadt és az öt éves elévülési idő újraindult.
- [51] E körben hivatkozott a BH 2012.7.171. számú döntésre, mely szerint „A tartozásnak a kötelezett részéről való - az elévülés megszakadását eredményező - elismerése nem azonos a tartozáselismeréssel. A kölcsön visszafizetésének megkezdése a tartozás elismerésének minősül, mely az elévülést megszakítja.
- [52] A fentieket követően alperes a 2017.05.15. napján kelt és a felperes által 2017.05.22. napján átvett felszólító levelével ismételten megszakította a követelés elévülését, melyet követően a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelem előterjesztéséig (2019.05.31.) öt év szintén nem telt el.
- [53] A tényállást a bíróság az ügy iratai alapján állapította meg.
- [54] *A bíróság döntése és a döntés jogi indokai.*
- [55] A kereset az alábbiak szerint nem alapos.
- [56] A 2016. CXXX. tv. (Pp.) 528. § (2) bekezdése szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a) a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [57] A 2013. CLXXVII. tv. 50. § (1) bekezdése alapján a perbeli jogügyletekre a 1959. évi IV. tv. (r.Ptk.) rendelkezései irányadóak.
- [58] A felek között nem volt vita abban a tekintetben, hogy a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói szerződés az 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: r. Ptk.) 685. § e) pontja alapján.
- [59] A 2014. évi XXXVIII. tv. az elévüléssel kapcsolatban a következőt rendeli: 1. § (6) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény elévüléssel kapcsolatos szabályait a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések tekintetében úgy kell értelmezni, hogy e követelések a kölcsönszerződés fennállása alatt nem évülnek el, azok elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik. Az 1. § (7) bekezdése szerint a (6) bekezdés szerinti követelés elévülése e törvény hatálybalépésének napjától a 3. § (5) bekezdése és a 4. § (3) bekezdése szerinti külön törvényben meghatározott időpontig nyugszik.
- [60] A külön törvény a 2014. évi XL. tv., ennek 9. §-a szerint a fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelés elévülésének a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerinti

elévülés nyugvása az e törvény szerinti elszámolásnak a fogyasztóval való közlése napjáig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig tart.

- [61] Az rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.
- [62] A r.Ptk. 327. § (3) bekezdése szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [63] A Ptk. 325. §-ának (1) bekezdése szerint az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető.
- [64] A perben nem képezte vita tárgyát, hogy záradékolható közjegyzői okirat kiállítása került 2019. december 16. napján, és az sem, hogy az a felmondást követő öt éven túl került kiállításra. Abban sem volt vita a felek között, hogy a felmondás kézbesítésével és ennek közjegyzői tanúsításával a követelés végrehajthatóvá vált. Az alperes a felmondást követő öt éven belül azonban nem érvényesítette végrehajtási jogát, hanem helyette felperes önkéntes teljesítéseit elfogadta, és a tartozás megfizetésére hívta fel a felperest.
- [65] A Vht. 10. §-a szerint a bírósági végrehajtást (a továbbiakban: végrehajtás) végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni.
- [66] A végrehajtható okiratok a következők: a) a bíróság és a közjegyző által kiállított végrehajtási lap, b) az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el.
- [67] A Vht. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a végrehajtható okiratot akkor lehet kiállítani, ha a végrehajtandó határozat a) kötelezést (marasztalást) tartalmaz, b) jogerős, végleges vagy előzetesen végrehajtható, valamint az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság határozata további jogorvoslással nem támadható, és c) a teljesítési határidő letelt.
- [68] A Vht. 23/C. § (1) bekezdése szerint: az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza
- a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,
 - a jogosult és a kötelezett nevét.
 - a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,
 - a teljesítés módját és határidejét.
- [69] A Vht. 57. §-a szerint a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el.
- [70] A végrehajtási eljárást a Vht. 10. §-ában rögzítettek szerinti végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni, a perbeli esetben a Vht. 10. § b) pontjának megfelelően a közjegyző végrehajtási záradékkal ellátott okirata minősül végrehajtható okiratnak.
- [71] A végrehajtás elrendelése során a végrehajtható okirat kiállításának jogszabályi feltételei vizsgálandóak, amelynek körében jelentősége van a végrehajtás elrendelése általános feltételeinek (Vht.13.§), továbbá közjegyzői okirat záradékolása esetén a Vht. 23/C. §-ban foglaltaknak.
- [72] Ennek megfelelően a perbeli esetben a közjegyzői okiratot illetően vizsgálni kell, hogy az tartalmazza-e a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú

kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, és a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkeztétől függ, a végrehajthatósághoz szükséges a feltétel vagy időpont bekövetkezésének közokirati tanúsítása is a Vht. 23/C. § (2) bekezdése szerint.

- [73] Irányadó továbbá a 23/C. § (5) bekezdése, amely szerint akkor van helye végrehajtásnak, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés bírósági végrehajtási útra tartozik és ha a követelés teljesítési határideje letelt. A közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása során a közjegyző kizárólag a fenti jogszabályban meghatározott feltételeket vizsgálja, a végrehajtás elrendelése kizárólag a végrehajtást kérő egyoldalú kérelmén és a fentiekben felsorolt jogszabályi feltételek vizsgálatán alapul. A közjegyzői okirat záradékolására a végrehajtást kérő egyoldalú kérelem alapján- a Vht. fent hivatkozott feltételeinek fennállása mellett- akkor került sort, amikor a felperessel a felmondást követő több év elmúltával sem sikerült a tartozásnak a végrehajtás elkerülése melletti rendezése körében megállapodásra jutni.
- [74] A bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a végrehajtási jog elévülése a követelés elévülésével együtt megkezdődött-e a közjegyzői okiratba foglalt felmondás hatályosulásakor.
- [75] A bíróság nem értett egyet a BH.2014.151. számú eseti döntésének, és annak talaján kialakult következetes, és egyöntetű Kúria joggyakorlat jogi érvelésével az alábbiak szerint:
- [76] A bíróság álláspontja szerint az alperesi jogelőd felmondásával, azaz a tartozás esedékessé válását követően a tartozás elévülési ideje kezdődik meg, amely nem egyezik meg a végrehajtási jog elévülésének a kezdetével.
- [77] Az elévülés esetén a tartozás és annak követeléséhez való jog nem szűnik meg, csupán a követelés bírósági úton nem érvényesíthető (régi Ptk. 325. § (1) bekezdés). Az elévülés jogi tény, ami az idő múlásának jogi következményeit rendezzi.
- [78] A végrehajtási jog elévülése azt jelenti, hogy az időmúlás következtében a végrehajtási jog elenyészett vagy megszűnt. Ez kihat arra az anyagi jogra is, amelyhez a végrehajtási jog kapcsolódik, és azzal a következménnyel jár, hogy az alapul szolgáló anyagi jogot állami kényszerrel bírósági végrehajtás útján már nem lehet érvényre juttatni. Az időmúlás mindig az adott követelést fakasztó, érvényesített, azaz az igény létszakába lépett alanyi joghoz kapcsolódóan vizsgálandó.
- [79] A végrehajtási jog elévülése a bíróság álláspontja szerint a záradék kiállítását követően veszi kezdetét. A perbeli esetben 2011. július 8. napi hatályosulással alperesi jogelőd felmondása állt rendelkezésre, mely alapján a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazásának még nincs helye, arra csak a záradékolás után van lehetőség.
- [80] A felmondás jogi sorsa vonatkozásában a bíróság hangsúlyozza, hogy jelen esetben kizárólag a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés felmondása történt meg, és nem került sor záradékolásra. A felmondást közjegyzői okiratba foglalták, ami nem határozat. Jelen esetben a végrehajtható okirat a záradékolt felmondás lenne, amely alapján a végrehajtás megindítható.
- [81] A közjegyzői okiratba foglalt felmondás alapján a jogosultnak több eljárásjogi lehetősége is van a követelés érvényesítésére, ebben az esetben – záradék kibocsátása nélkül - nincs meg a közvetlen lehetősége a végrehajtás megindításának.
- [82] A bíróság álláspontja szerint annak eldöntése az elévülés szempontjából elsődleges, hogy folyamatban van-e már a végrehajtás, vagy sem. A végrehajtási jog elévülésének

megszakítására kizárólag a végrehajtást kérő végrehajtási eljárást megindító végrehajtási kérelme, valamint a már megindult végrehajtási eljárás során az eljárás résztvevőinek a végrehajtás sikeres lefolytatása érdekében tett cselekményei alkalmasak.

- [83] A tartozás és a végrehajtási jog elévülése két külön jogintézmény, amelyek egymástól elkülönülnek, azokat nem lehet összemosni.
- [84] A Vht. 57.§ (1) bekezdéséből az következik, hogy a végrehajtás alá vont követelésre annak a jogágnak az elévülési szabályait kell alkalmazni, amelynek körébe az adott követelés tartozik, így a perbeli követelés elévülésére a Ptk. 324-327.§-ában foglalt rendelkezései az irányadók a Vht. 57.§ (4) bekezdésében foglalt kifejezett, valamint a végrehajtási eljárás sajátosságaiból eredő további eltérésekkel.
- [85] A régi Ptk. 327. § (3) bekezdése tekintetében a bíróság kiemeli, hogy annak értelmében a végrehajtandó határozatnak az elévülést megszakító eljárás során kell megszületnie, mely esetben kell lennie egy elévülés alatt álló követelésnek. Ehhez képest a közjegyzői okiratba foglalt felmondás csupán a Vht. 23/C. § (5) bekezdésében foglalt teljesítési határidő feltételeit teremti meg, azaz azt, hogy a közjegyzői okiratba foglalt szerződést végrehajtási záradékkal lehessen ellátni, a felmondás nem minősül a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglalt elévülést megszakító eljárásnak sem.
- [86] A BH2014.151. számú jogeset a közjegyzői okiratba foglalt felmondást és a záradékot, a végrehajthatóság és az elévülés vonatkozásában párhuzamba állítja és együtt kezeli. A bíróság álláspontja szerint a felperes egyoldalú kötelezettségvállalása, a hitelező felmondása nem tekinthető „végrehajtható határozatnak” akkor sem, ha ezek birtokában a hitelező kérhette volna végrehajtható okirat kiállítását.
- [87] A Ptk. 327.§ (3) bekezdése helyett a Ptk 327. §-ának (1) és (2) bekezdésének alkalmazása mellett állapította meg a bíróság, hogy felmondást követően a hitelező írásbeli felszólításai, és a felperes teljesítései a követelés elévülése kapcsán figyelembe vehetőek, a felperes által sem vitatottan a legutóbbi alperesi felszólítás 2017. évi, és azt megelőző öt évben számos felszólítás, illetve felperesi teljesítés a követelés elévülését megszakította.
- [88] A bíróság nem értett egyet azon Kúria állásponttal sem, hogy a végrehajtási jog elévülésének megszakítása szempontjából, az írásbeli felszólítások a jogérvényesítés lehetőségének megnyílt (a felmondás) előtt szakíthatták volna meg az elévülést, de a végrehajtási jog elévülésének megszakítására nem voltak alkalmasak.
- [89] A bíróság álláspontja szerint a végrehajtási jog elévülése perbeli esetben csak a záradék kiállítását követően kezdődött meg, ezért az azt megelőző felszólítások nem a végrehajtási jog elévülése, hanem a követelés elévülése szempontjából bírtak jogi relevanciával.
- [90] Egyetértett a bíróság a Kúria Pfv. I. 20.184/2013/9 számú határozatával annyiban, hogy a magyar jogrendszerben főszabályként bírósági végrehajtás olyan követelések esetén vehető igénybe, amelyeket a bíróság jogvita keretében elbírált. Kivételesen azonban lehetőség nyílik azonnali végrehajtásra, amely azt jelenti, hogy egyes okiratok (valamint egyes, nem a bíróság által meghozott határozatok) anélkül végrehajthatóvá válnak, hogy az azokba foglalt követeléseket a bíróság előzetesen vizsgálta volna. Azonnali végrehajtás esetén a bíróság (és a

Vht. 2010. június 1-től hatályos szabályozása szerint a közjegyző) végrehajtási záradékkal láthatja el a követelést tartalmazó okiratot vagy határozatot, amennyiben fennállnak a záradékolás jogszabályba foglalt feltételei. A záradékolás lehetősége az okiratba foglalt teljesítési határidő leteltével nyílik meg. (Kúria Pfv. I. 20.184/2013/9 számú határozata)

- [91] A bíróság azonban nem osztotta a Kúria azon jogi következtetését, hogy ebből az is következik, hogy a végrehajtás elévülésének kezdeteként egyetlen időpont: az okiratba foglalt teljesítési határidő eltelte jöhet számításba, mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a Ptk.327.§ (3) bekezdése az irányadó. (Kúria Pfv. I. 20.184/2013/9 számú határozata)
- [92] A Kúria kialakult gyakorlatával szemben a bíróság álláspontja szerint önmagában a kölcsön visszafizetésére vonatkozó teljesítési határidő eltelte nem teszi végrehajthatóvá a követelést, ehhez további aktus szükséges, mégpedig a végrehajtási záradék kibocsátása. A végrehajtási záradékkal el nem látott okirat nem végrehajtható határozat – Vht. 10. §-a -, hanem csupán végrehajtandó okirat, ugyanakkor a Ptk. 327.§-ának (3) bekezdése a végrehajtható határozatokra tartalmaz előírást, a végrehajtható határozat meghozatala előtti időszakra nem ez a rendelkezés, hanem a Ptk. általános elévülési szabályai, a 327.§ (1) bekezdésében foglaltak irányadók.
- [93] Az adott esetben a közjegyzői okirat csupán végrehajtandó okirat, míg a záradékkal ellátott közjegyzői okirat a végrehajtható határozat. Mivel az alperes a közjegyzői okirat záradékolását 2019-ben kérte a bíróság a követelés elévülése tekintetében azt vizsgálta, hogy ezidő alatt történt-e az elévülést megszakító, a Ptk. 327. § (1) bekezdésének körébe tartozó jogcselekmény, és arra a következtetésre jutott, hogy 2011. és 2017. év között számos az elévülés megszakadásához vezető jogi tény következett be, köztük értékelve a 2015-2017. években megküldött, és felperes által igazolhatóan átvett alperesi fizetési felszólításokat, és felperesi önkéntes – 2011-2014. években befizetett - teljesítések.
- [94] A követelés elévülését megszakító jogi tények mellett az elévülés nyugvásának a feltételei is bekövetkeztek, ugyanis a 2014. évi XL. törvény 9. §-a szerint a fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelés elévülésének a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerinti nyugvása 2014. július 18. napjától 2015. december 31. napjáig tarott.
- [95] A fentiek alapján jutott a bíróság arra az álláspontra, hogy az alperes követelése nem évült el, alperes jogosan kérte az el nem évült követelésének záradékkal ellátását 2019-ben, mely a végrehajtási jog szempontjából elévülés kezdő időpontjaként figyelembe vehető jogi tény.
- [96] A fentiek alapján a bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak, és azt elutasította a Ptk. 327. §-ának (1)–(2) és (3) bekezdései alapján.
- [97] A felperes teljes költségmentességére tekintettel az állam által előlegezett 448.125 forint eljárási illetéket az állam viseli.
- [98] A Pp. 83. §-ára tekintettel a felperes köteles viselni az alperes jogi képvisellel felmerült perköltségét, melyet a bíróság a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapított meg 100.000 forintban, értékelve alperesi jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenységet, figyelembe véve az ügy jogi és ténybeli

megítélésnek közepes fokú nehézségét, és azt, hogy két tárgyalás megtartására került sor, az alperesi képviselő egy írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő.

[99] Az ítélet elleni fellebbezés jogát a Pp. 365. § (2) bekezdése biztosítja.

[100] Záró rész

Budapest, 2021. október 8.

Dr. Németh Erika s.k.
bíró